

[Poul Hartling.]

i regeringen og mange i socialdemokratiet er utrygge ved udviklingen og ville ønske, at den kunne ændres. Jeg tror, man må se i øjnene, at det lader sig ikke gøre — før efter et folketingsvalg.

Begyndelsen til regeringens vanskeligheder er nemlig den faste binding til SF. Den er blevet tydeligere og tydeligere, og den tvinger regeringen og socialdemokratiet ind i snævringer, som må være pinagtige for dem, og som selv en hr. Orla Møllers veltalenhed ikke kan skjule.

Til belysning af, hvordan det forholder sig med denne binding til SF, har jeg et par spørgsmål, som jeg beder statsministeren svare på. Forleden dag sagde statsministeren i radioen, at han havde en snor i SF. SF skulle nemlig have lovet at stemme for spareplanen til efteråret, sådan at man havde sikkerhed for, at SF ikke kunne bruge lejligheden til efteråret til at bringe regeringen i vanskeligheder. Jeg har ikke efter samtalen i radioen fundet noget om dette forhold i aviserne, og jeg kan jo have hørt forkert i radioen — jeg har det kun fra, hvad jeg selv hørte — og jeg spørger derfor statsministeren, om ikke han vil fortælle folketinget om det. Hvad betyder det med denne snor? Findes der — sådan måtte jeg forstå det — en hemmelig protokol eller en hemmelig aftale i forbindelse med boligaftalen? Hvad er det, SF har lovet?

Det var vel interessant for offentligheden at få det afklaret, og jeg synes, det må være rimeligt, at statsministeren oplyser folketinget om, hvordan disse ting forholder sig, for jeg har set, at regeringen har planer om at indbyde alle partier til at tage et forhåndsmedansvar for udarbejdelsen af finansloven. Hvis den slags forhandlinger skal føres, ligesom boligforhandlingerne jo i virkeligheden blev ført, på baggrund af, at der allerede foreligger en aftale med SF, ja, så må vi dog vide det. Hvis tingene er aftalt, så er der jo ingen grund til, at vi spilder tid med at prøve at ændre dem; så er det jo blot spillægteri. Men hvis tingene ikke er aftalt, hvad var det så for en snor, statsministeren talte om?

Mit andet spørgsmål tager sit udgangspunkt i, at statsministeren i lørdags udtalte, at boligaftalen helt og aldeles byggede på regeringens forslag. Jeg har det fra pressen,

og det kan jo være, det ikke ordret er sagt sådan, men der stod, at boligaftalen helt og aldeles byggede på regeringens forslag. SF havde kun fået mindre indrømmelser. Jeg tror, statsministeren et andet sted blev refereret for at have sagt: små og ubetydelige indrømmelser. Det var måske nyttigt, om befolkningen fik klar besked om, hvad det var for små og ubetydelige indrømmelser.

Det spørgsmål kunne jo også rettes til socialistisk folkepartis ordfører. Hvad var det for små indrømmelser, som SF kæmpede om i lørdags med hovedbestyrelsen i 6-7 timer? Hvad var det for små indrømmelser, som socialdemokratiets folketingsgruppe og hovedbestyrelse måtte bruge deres 2. pinsedag til at få vedtaget — det, som hr. Erhard Jakobsen ikke ville stemme for og heller ikke vil stemme imod? Var det en SF-indrømmelse, eller var det en opfindelse af finansministeren? Jeg synes, spørgsmålet er berettiget, og jeg regner med at få et svar fra statsministeren.

Når bindingen mellem regeringen og SF er så stærk, så skyldes det vel også, at den i virkeligheden har stærke forbundsfæller inden for socialdemokratiet. Vi har jo læst om den nye socialdemokratiske venstrefraktion, som blev dannet for et par uger siden. Vi har naturligvis læst det med stor interesse. Jeg vil vædde på, at statsministeren også har læst om det med stor interesse. Det fremgår af et interview med den nye landsformand for denne fraktion, at statsministeren og undervisningsministeren har været med til april, og at handelsministeren og trafikministeren har sluttet sig til kredsen. Det kan ikke være nogen helt ligegyldig kreds, og de fire ministre har åbenbart tænkt, at det var rart at have noget at falde tilbage på i en senere situation. Det siges også med temmelig rene ord af landsformanden for Socialdemokratisk Debat, som altså rummer ministre og, hvis jeg forstår det rigtigt, 5-6 folketingsmedlemmer fra gruppen, at han ikke mener, statsministeren er kvalificeret til sit job. Det er hårde ord fra den gruppe, som dog er en del af fundamentet under statsministeren.

Statsministeren er dog heller ikke enig med den anden fløj i partiet. Selveste gruppeformanden har jo sagt, at socialdemokratiets eneste chance ligger i centrum, men statsministeren tog et par dage efter afstand